

การอภิปรายผลการวิจัย

บทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.4 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐาน

1. คุณภาพการสอนของครุมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน
2. เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน
3. การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตนักเรียน
4. คุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 390 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยนี้ ประกอบด้วย

1. แบบประเมินคุณภาพการสอนของครู เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) มี 3 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7241

2. แบบวัดเจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) มี 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7400
3. แบบสอบถามการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) มี 3 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7300
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9200

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา แล้วขอนหนังสือนำส่งจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอนหนังสือนำส่งจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบประเมิน แบบวัด แบบสอบถาม และแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยนำไปด้วยตนเอง และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด
3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมิน แบบวัด แบบสอบถาม และแบบทดสอบ และคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้รับแบบประเมิน แบบวัด แบบสอบถาม และแบบทดสอบคืนอย่างละ 417 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC* (Statistical Package for the Social Science)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .5332 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .6001 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .5536 มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า คุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .6943 มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

5. คุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีอำนาจในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนเท่ากับ .4820 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ได้ร้อยละ 48 และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (\hat{Y}) และคะแนนมาตรฐาน (\hat{Z}_y) ดังนี้

$$\hat{Y} = -.9299 + .1711X_1 + .4969X_2 + .3409X_3$$

$$\hat{Z}_y = .2429Z_1 + .3451Z_2 + .2625Z_3$$

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า คุณภาพการสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน โดยนักเรียนที่เรียนกับครูที่มีคุณภาพการสอนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีคุณภาพการสอนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการในด้านต่างๆ ขึ้นในตัวผู้เรียน พฤติกรรมที่ครูแสดงออกมาในการสอนจึงมีส่วนช่วยส่งเสริมหรือจุดรั้งการเรียนรู้ของนักเรียน (สุจินต์ วิศวชีรานนท์, 2526 : 5-13) ครูที่มีคุณภาพการสอนสูงมีการชี้แนะให้นักเรียนทราบถึงสิ่งที่เรียน ให้นักเรียน

มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีการเสริมแรง รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียน สิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดี ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิตยา ใจตาบ (2530 : 51-59) และจิราพร ขุนนะ (2540 : 60) ที่ศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของนุกูล ภูประเสริฐ (2534 : 87) ที่พบว่า องค์ประกอบด้านครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 1.77 ทั้งยังเป็นตัวพยากรณ์ในเชิงส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย

อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบลวรรณ บัวอ่อน (2537 : 105-106) ที่ศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตจะมีความรู้สึกว่าการกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเป็นวิชาที่สำคัญๆ มีประโยชน์และมีคุณค่าแก่การศึกษา จึงให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ผลการเรียนดีตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เห็นว่ากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไม่สำคัญ และไม่มีประโยชน์ รู้สึกเบื่อเมื่อต้องเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ไม่พยายามทำการบ้าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน จึงทำให้ผลการเรียนของนักเรียนตกต่ำ ดังที่ถวิล ชาราโภชน (2526 : 61-62) กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดนั้น บุคคลจะต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นเสียก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือไม่เพียงใด เมื่อบุคคลมีความรู้สิ่งใดแล้ว และเห็นว่าความรู้นั้นมีมากพอที่จะรู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ บุคคลนั้นก็รู้สึกชอบในสิ่งนั้น บุคคลก็พร้อมที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ นवलศรี มากมี (2539 : 85) และศรีนวล ววรรณสุธี (2536 : 94) ที่ศึกษาพบว่า เจตคติต่อวิชาเรียน

ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและสอดคล้องกับผลการวิจัยของนูกูล ภูประเสริฐ (2534 : 84) ศึกษาพบว่า ความรู้สึกต่อวิชาที่เรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน โดยผู้ปกครองที่ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนสูงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีสถานที่เรียน มีเวลาเพียงพอในการทำงาน และไม่ถูกรบกวนในเวลาทำงาน มีสมาธิ ไม่หงุดหงิด หรือเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งยังได้รับแรงกระตุ้น คำชมเชย รวมทั้งการให้รางวัลเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีความมานะพยายามในการเรียนมากขึ้น ดังที่ ธีระนันท์ อนวัช (2529 : 102-103) กล่าวว่า บรรยากาศในบ้าน การสนับสนุนของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จะเป็นส่วนที่สำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความพร้อมในการเล่าเรียนของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทนีย์ กาญจนโรจน์ (2530 : 55-57) ที่ศึกษาพบว่า อาชีพของบิดามารดาที่อยู่อาศัยของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง การเสริมทักษะและการให้ความรู้เพิ่มเติมของผู้ปกครอง และการให้การสนับสนุนและเสริมกำลังใจนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2532 : 86-90) ที่ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะมีครอบครัวที่มีบิดามารดารับประทานอาหารเช้าร่วมกับบุตร บิดามารดาแนะนำรายการโทรทัศน์ดีๆ ให้บุตรได้ดู บุตรมีโต๊ะเรียนหนังสือส่วนตัว

4. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน พบว่า คุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังที่ คลอสเมียร์ (Klausmeir, 1961 : 27-33) ได้กล่าวว่องค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้แก่ ลักษณะของผู้เรียน เช่น เจตคติ ความสนใจ แรงจูงใจ เป็นต้น ลักษณะของผู้สอน เช่น ความรอบรู้ในวิชาที่สอน ความสนใจ เป็นต้น และสภาพทางบ้าน เช่น การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง เป็นต้น ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบลวรรณ บัวอ่อน (2537 : 105) และจิราพร ชุนนะ (2540 : 58) ที่ศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อวิชาเรียน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

5. ผลของการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนพบว่า องค์ประกอบด้านคุณภาพการสอนของครู เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่อยู่ในสมการพยากรณ์ และเป็นตัวพยากรณ์ที่มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เท่ากับ .4820 แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ได้ร้อยละ 48 มีความสำคัญครั้งหนึ่งขององค์ประกอบทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุบลวรรณ บัวอ่อน (2537 : 118) ที่ศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพร ชุนนะ (2540 : 59) ที่ศึกษาพบว่า เจตคติต่อวิชาเรียน และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองเป็นตัวพยากรณ์ที่ดี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ควรจะได้มีการประเมินคุณภาพการสอนของตนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่อง

ของตนเองในการสอน แล้วหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้น สำหรับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย ก็ควรจะศึกษาเพิ่มเติมและควรจะได้รับ การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตควรจะได้มีการปรับปรุงวิธีสอนและเทคนิคต่างๆ รวมไปถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนด้วยเพื่อจะเสริมสร้างให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มีการปลูกฝังให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญที่จะได้รับจากการศึกษา

1.3 ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน ดังนั้นทางโรงเรียนควรประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของตนเองในการให้การส่งเสริม สนับสนุนการเรียนของนักเรียน ให้ความเอาใจใส่อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะได้มีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ แต่เป็นการวิเคราะห์หารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ เพื่อจะได้ทราบรูปแบบของความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากขึ้น

2.2 ควรจะได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียน เพื่อจะได้ นำผลการวิจัยมาสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียน

2.3 ควรจะได้ศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสนใจต่อสื่อมวลชน ความรู้พื้นฐานเดิม สภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต